

Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete
1013 Budapest
Krisztina krt. 39.

Hiv. szám.:86955-3/2010

Tisztelt Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete!

A „Javaslat a biztosító egyesületek szabályozásának átalakítására” című nyilvános vitaanyaggal kapcsolatban az alábbi észrevételeket tesszük.

I. Általános észrevételek

Előljáróban szeretnénk kifejezni támogatásunkat azzal kapcsolatban, hogy a vitaanyag nyilvános és arra szakmai szervezetek, érdeklődő szakemberek és mindazok észrevétel tehetnek, akik elolvasták és feldolgozták a vitaanyagot és van hozzátennivalójuk, de a hivatalos jogszabály-alkotási közigazgatási folyamatban nincsenek nevesítve.

Ez a jogszabály-előkészítési megoldás összhangban áll a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (Jat) jogszabályok megalkotására vonatkozó előírásaival, és különösen annak 20. §-ában foglaltakkal, mely kifejezetten nevesíti a társadalmi szervezeteket, mint a jogalkotás előkészítésének résztvevőit.¹ Reméljük, hogy a lakosság széles rétegeit érintő – és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó szabályozás ilyennek tekinthető – jogszabályok megalkotása és előkészítése során ez a gyakorlat megmarad!

II. Konkrét észrevételek

- 1. Problematikusnak tartjuk, hogy a vitaanyagban a probléma felvezetése során, de egész végig egy szó sem esik arról, hogy a biztosítási egyesület gazdálkodása nem kötetlen, mint egy egyéb tevékenységet folytató egyesületé.** Már a működés elkezdéséhez is jogerős felügyeleti engedélyre van szüksége. A biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 19-28. § követelményeket támaszt a biztosító egyesület alapszabálya vonatkozásában, pótlólagos befizetési kötelezettség előírása tekintetében etc. Gazdálkodása kötött, beszámolási kötelezettsége áll fenn a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete felé. A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete folyamatos monitoring tevékenységet folytat a biztosító egyesületek gazdálkodása és szolgáltatásai vonatkozásában. A Felügyelet ezenfelül bejelentésre, vagy saját éves ellenőrzési terve alapján teljes revízió alá (átfogó ellenőrzés) veheti a biztosító egyesületeket, vagy annak tevékenységének egy szegmensét vizsgálhatja (célellenőrzés). Ebből az is adódik, hogy egy egyszerű „pechszéria” nem vezethet olyan eredményhez, ami a külső garancia, a végső garancia igénybevételét eredményezheti. Ezért a problémafelvetésnek ezt álláspontom szerint meg kellene jeleníteni, árnyalni kellene a képet.

¹ A Jat 20. § értelmében „A jogalkalmazó szerveket, a társadalmi szervezeteket és az érdekképviselői szerveket be kell vonni az olyan jogszabályok tervezetének elkészítésébe, amelyek az általuk képviselt és védett érdekeket, illetőleg társadalmi viszonyokat érintik.”

PÉNZTÁRŐR EGYESÜLET

Székhely: 1138 Budapest, Váci út 134/c II. ♯. Tel.: 06-30-291-2401

2. Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak az anyagban több esetben említésre kerülnek, főként abban az aspektusban, hogy a pénztárak nem rendelkeznek semmilyen garanciával. Holott **az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakra a következők a jellemzők:** tevékenységük megkezdéséhez **jogerős felügyeleti engedéllyel kell rendelkezniük**, az engedélyezési eljárás során a felügyelet vizsgálja a tárgyi és személyi feltételek meglétét. **A benyújtandó dokumentáció részei az induló gazdálkodási terv, a rövid és hosszú távú pénzügyi tervek**, amelyek a taglétszám növekedésével összhangban tervezik a tagdíjbevétel alakulását, a kötelezettségek és bevételek összhangját: azaz egyfajta jövőképpel kell rendelkeznie a pénztáraknak már az induláskor. A Felügyelet már alapításkor kiszűrheti a reménytelen pénztári vállalkozásokat. (A pénzügyi terv sokat vitatott intézménye a pénztáraknak, mondván, hogy a papír mindent elbír, azonban azt gondoljuk, hogy minden gazdasági társaságnak elő kellene írni valamifajta jövőkép, induló gazdálkodási terv elkészítését, ezzel elkerülhető lenne a teljesen elképzelés nélküli vállalkozások – másokat is veszélyeztető – piacra kerülése.) **Az önkéntes pénztárak gazdálkodása kötött, portfóliójuk megfelelően diverzifikált lehet, csak kormányrendeletben meghatározott kockázatot vállalhatnak befektetéseik során. A Felügyelet folyamatosan ellenőrzi, monitorozza a pénztárakat és az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény alapján széles körű intervenciók lehetősége van a válsághelyzetbe jutott pénztár működésének a kiigazítására.** Célszerűnek tartanánk ezért az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakat leíró részeknél legalább lábjegyzetben ezt a szigorúan ellenőrzött helyzetet megemlíteni, ami a pénztárak működését jellemzi.
3. A magánnyugdíjpénztárakat álláspontunk szerint hiba az önkéntes pénztárakkal egy sorban említeni. **A magánnyugdíjpénztári rendszer a nyugdíjrendszer, a kötelező társadalombiztosítás része, ebből adódóan teljesen más végső garancia vonatkozik rá, mint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakra.** Ha és amennyiben a szakmai anyag készítői szükségesnek tartják, hogy a magánnyugdíjpénztári rendszert is megjelenítsék az anyagban, úgy azt mindenképpen jelezni kell, hogy **a kötelező társadalombiztosítás részeként a végső garantőr csakis az állam lehet, praktikusán a költségvetés** a fedezete a magánnyugdíjaknak. Jogállamban ugyanis a kötelező befizetések – hiszen a befizetést törvény írja elő a pénztártagoknak és munkáltatóiknak azt végre kell hajtani – mellett az állami garanciavállalás áll, pláne nyugdíjcélú megtakarításoknál. (Látjuk, hogy a devizahitelek bajbajutása is kiváltotta az állam cselekvési reflexét, pedig ott nem egy törvényben kötelezően felállított konstrukcióról van szó.)

PÉNZTÁRŐR EGYESÜLET

Székhely: 1138 Budapest, Váci út 134/c II. ♯. Tel.: 06-30-291-2401

4. Szükséges markánsabban megjeleníteni s a vitaanyagban, hogy a **magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény elfogadásakor a Pénztárak Garanciaalapja is felállításra került, és a magánnyugdíjpénztárak kötelező tagdíjbefizetéséből teremti meg a szolgáltatások garanciáját.**

ÖSSZEGZÉS ÉS JAVASLAT

1. A szakmai anyag következtetésével és indíttatásával alapvetően egyetértünk: szükséges a biztosító egyesületek vonatkozásában egy teljesen új szabályozás kialakítása. Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény társadalmi szervezetekre szabott szabályozása nem igazán alkalmas arra, hogy egy alapvetően gazdálkodásra szakosodott szervezet, a biztosító egyesület működésének aggálymentes alapja legyen.

2. A végső garancia tekintetében nem tartjuk eleve elvetendő rossz megoldásnak – az anyag előkészítői mintha fenntartásokkal rendelkeznének etekintetben - egy olyan garancia alap létrehozását, amely egy esetleges kezdő állami tőkejuttatás után az adott egyesület méretéhez és kötelezettségeihez igazodó díj fizetéséből teremtené meg a vállalt kötelezettségek teljesítésének a fedezetét abban az esetben, ha a kölcsönösségi biztosító gazdálkodási szükséghelyzetbe kerül.

Álláspontunk szerint továbbá a vitaanyag hibásan mutatja be az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakat és magánnyugdíjpénztárakat, ezért kérjük, hogy a vonatkozó részeket megfelelően módosítsák.

Kérem, fenti jobbító szándékú észrevételeinket az anyag véglegesítése során figyelembe venni szíveskedjenek.

Budapest, 2010-08-16

**Dr. Gecse Gábor jt
biztosítási szakjogász
elnök**